І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 32. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ЛЮТОГО 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 18, 1960 No. 32. VOL. LXVII.

ПРЕЗИДЕНТ ВИМАГАЄ ЗБІЛЬШЕННЯ ДОПОМОГИ ЗАКОРДОНОВІ НА ОДИН БІЛЬЙОН ДОЛЯРІВ

Вашингтон. — У спеціяльному посланні до Конґресу, пересланому у вівторок дня 16 лютого ц. р. през. Айзенгавер умотивував конечність видатного збільшення постійної вже економічної і мілітарної допомоги для закордону. В загальному ця допомога мала б бути збільшеною на один більйон долярів до суми 4,175,000.000, починаючи вже від 1 липня ц. р. У минулому році през. Айзенгавер вимагав від Конґресу ухвалення суми 3,930,000,000 долярів і Конґрес зредукував тоді цю суму до 3,220,000,000 долярів. Зокрема обґрунтував през. Айзенгавер у своєму посланні конечність збільшити економічну і технічну допомогу для Індії і Пакістану і підкреслив, що уряд приділяє велику увагу справі видатного збільшення мілітарної підтримки для націоналістичного Китаю. Із загальної суми 4,175,000,000 долярів два більйони мали б бути асиґновані на мілітарну допомогу і 2,175,000,000 на різні роди економічної підтримки. Згідно із ствердженням Президента, здійснювана З'єдиненими Державами Програма Взаємної Безпеки є життєвоважливою для безпеки й оборони країни і вона є одною із найбільш того роду програм в американській історії. Без цієї закордонної допомоги мапа світу виглядала б сьогодні цілком інакше. Продовжування і збільшення американської допомоги для закордону є тим більше важливе, бо — не зважаючи на всі заяви Совєтів про їхнє бажання зредукувати воєнну загрозу у світі — загроза комуністичного імперіялізму залишається і надалі актуальною. Пропонована урядом сума 2-ох більйонів долярів на мілітарну допомогу для союзних країн становить мінімум того, що потрібно для ефективної оборони й інтересів З'єдинених Держав Америки. Зменшення цієї суми внеможливлює модернізацію й удосконалення існуючих союзних збройних сил й обмежує ЗДА виключно до самого втримування допомогової програми. Запропонована през. Айзенгавером програма закордонної допомоги на фіскальний 1960/1961 рік викликала вже досить різку критику особливо ж збоку демократичних членів Конґресу, які закидають урядові, що він вимагає забагато грошей, а замало думає про здійснення потрібних змін в адмініструванні цілої програми. В політичних колах Вашинґтону передбачають, що Конґрес зредукує видатно запропоновані през. Айзенгавером суми на закордонну допомогу.

Айзенгавер промовлятиме в 4-ох парляментах латинських держав

Вашингтон. — Білий Дім повідомив, що президент Айзенгавер в понеділок 22-го лютого виїде в подорож до 4-ох держав Латинської Америки, в парляментах яких він виголосить промови. Айзенгавер відвідає Бразилію, Арґентину, Чіле і Уруґвай, його подорож триватиме два тижні і під час неї Президент зробить 15,500 миль, користаючи з джетових і звичайних літаків, гелікоптерів і автомобілів. Крім неділь Президент буде вчасно вставати і пізно кластися до ліжка, бо весь час буде зайнятий візитами, промовами, складанням вінків на могилах національних героїв та прийняттями й конференціями. Передбачають щире й тепле прийняття американського президента в цих країнах, які він відвідає. Відомий журналіст Генрі Тейлер перевів опитування численних осіб і ствердив, що ніхто не передбачає, щоб під час поїздки відбувалися протиамериканські демонстрації, як це було два роки тому під час поїздки віце-президента Ричарда М. Ніксона. Айзенгавер — це герой останньої війни, а Ніксона дехто вважав там за дуже близького до сенатора Джозефа МекКарті. Уряди згаданих держав поробили всякі можливі заходи, щоб не дійшло до протиамериканських виступів. Айзенгавер не їде до тих держав, де панують протиамериканські настрої (Куба, Панама, Венесуеля). Після візити Нікити Хрущова до ЗДА комуністи не атакують Айзенгавера, якого хвалить Хрущов. Комуністичний член Конґресу у Венесуелі Гектор Михіка сказав, що тепер міг би спокійно прибути до Каракасу навіть Ніксон. „Що ж до Айзенгавера, казав він, то хоч ми з ним не погоджуємося в багатьох справах, він не мав би жадних неприємностей у нас".

Брокер проти зменшення фондів на протиракетну зброю „Ніке-Зевес"

Вашингтон. — Секретар армії Вілбер М. Брокер зізнав в Космічній Комісії Палати Репрезентантів і заявив, що фонди на продукцію протиракетної зброї ракети „Ніке-Зевес" зменшено, хоч президент Айзенгавер закликав до приспішення її виробництва. В бюджеті на 1961-ий рік призначено на зброю вислідження і нищення ворожих ракет $253 мільйони, але тепер заявляють із урядових кол, що на цю ціль буде можна видати тільки $250 мільйонів. Армія домагалася на цю ціль, складаючи плян свого бюджету, $287 мільйонів. Секретар армії Брокер обороняє ракету „Ніке - Зевес" як протиракетну зброю, хоч деякі інші фахівці мають сумніви щодо неї.

В АМЕРИЦІ

● **Ветерани Закордонних Воєн** у Ню Йорку і організація купців із П'ятої евню замирилися в такому дусі, що цьогорічний День Льояльности матиме параду по П'ятій евню від 96-ої вул. до 61-ої вулиці. Давнішими роками ця парада відбувалася між 60-ю і 38-ою вулицями, де є найбільше крамниць, що мали матеріяльні втрати внаслідок паради.

● **Пані Айзенгавер**, яка є почесною головою комітету, що займається збіркою фондів на боротьбу проти серцевих недуг, 15. лютого започаткувала цьогорічну збірку на цю ціль на т. зв. Валентиновому прийнятті.

● **Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація** повідомляє, що в найближчому році вона випустить канадійського сателіта, щоб вивчати йоносферу на висоті 700 миль. Цей сателіт мають випустити в напрямі полярної орбіти.

● **Федеральні урядовці на Гавайських островах** дістають додатки на кошти прожитку на 2.5 відсотка менші, бо ті острови не є визнані за тропікальні райони. Пересічна температура там виносить 75.1 ступня, а до тропікальних районів зараховують ті місця, де пересічна температура становить 76 і більше ступнів. Таким чином ці урядовці платять за гарне повітря.

● **На летовищі в Атланті**, Джорджія, літак мусів приземлитися, бо одна пасажирка нарікала на тяжкі болі в шлунку. На летовищі чекав на неї лікар і амбулянс, але не треба було жадних лікарських заходів, бо після оглядин лікар написав таке: „Діягноза — затісний пояс; лікування — попустити пояс!"

УККА І КУК З КІНЦЕМ ЦЬОГО ТИЖНЯ ВІДБУДУТЬ СПІЛЬНІ НАРАДИ В СПРАВІ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Торонто, Канада. — Впродовж найближчого кінця тижня, від 19 до 21 лютого, тут відбудеться спільна конференція представників Комітету Українців Канади і Українського Конґресового Комітету Америки в справі плянованого Світового Конґресу Вільних Українців. Ініціятиву в цій справі, після багатьох подібних раніше, веде, на підставі ухвали 6-го Конґресу Українців Канади з липня 1959 року, Комітет Українців Канади. УККомітет зайняв до цієї справи прихильне становище в принципі, але — виконуючи волю своїх складових частин — ставить ряд застережень. Наради в Торонті мали б за завдання розглянути ситуацію та „вигладити" деякі розбіжності думок і приготовити наради Пан-Американської Української Конференції, що мала б евентуально скликати такий Конґрес та бути його господарем, приготовивши і виконвши раніше всі передумови, необхідні для успіху такого конґресу. На нарадах в Торонті згідно з повідомленням місцевого Відділу КУК, цю канадійську українську репрезентацію заступатимуть: її голова о. д-р В. Кушнір, заступники голови І. Г. Сирник, інж. Вол. Коссар та І. Іванчук, координатор В. Мартинець і екзекутивний директор В. Кохан, усі з Вінніпеґу, як також д-р М. Кухаришин з Монтреалу і інж. Є. Пастернак, ред. П. Волиняк та інж. А. Іванюк з Торонта. Від УККомітету їде на ці наради аж 11 представників: президент Д. Галичин, віце-президенти п-ні Оллена Лотоцька, Ст. Спринський, адв. І. Демер, адв. М. Пізнак, що є також генеральним секретарем ПАУК і екзекутивний директор адв. Степан Ярема, секретарі д-р М. Стахів і Г. Білинський, касир И. Лисогір та директор канцелярії В. Мудрий і ред. В. Душник. Наради, як згадано, матимуть головно інформаційний характер, зокрема коли мова про УКК, бо його Дирекційна Рада застерегла собі кінцеве рішення в цій важливій справі.

Сенат відкинув внесок про відкладення дебат над громадянськими правами

Вашингтон. — 16-го лютого Сенат більшістю 61-го до 28-ох голосів відкинув пропозиції південних сенаторів, щоб започатковану дискусію над законопроєктом про громадянські права відкласти на один тиждень. Цю пропозицію підтримали 24 південні демократи і 4 республіканці, але більшість демократів в числі 34 і майже всі республіканці голосували за те, щоб дебати над законопроєктом про охорону громадянських прав відбувалися без відкладу. Провідник республіканської меншости в Сенаті Еверетт Діркcен рекомендував своїм партійним колеґам голосувати так, щоб відкинути обструкційний внесок південних демократів. Провідник Півдня сенатор Ричард Рассел говорив іменем тих сенаторів, які противляться поправці до теперішнього закону про охорону громадянських прав, яка змагає до того, щоб негритянське населення могло вповні користати з своїх виборчих прав. В Сенаті почалася довга боротьба, яка може тривати тижні, а то й місяці, бо південна опозиція вестиме завзяту боротьбу проти нового законопроєкту.

Передбачені видатки на повітряне поготівля бомбовиків

Вашингтон. — Секретар летунства Додлі С. Шарп і шеф штабу летунства генерал Томас Д. Вайт зізнавали в сенатській підкомісії видатків і заявили, що в бюджеті летунства є 90,000,000 долярів призначені на те, щоб на випадок потреби частина бомбовиків із Стратегічної летунської команди могла бути поставлена в повне повітряне поготівля. Недавно зізнавав в цій підкомісії командант Стратегічної летунської команди генерал Томас С. Повер, який вимагав, щоб на повне поготівля бомбовиків під його командою Конґрес признав 600,000,000 долярів. Генерал Повер бажав би, щоб частина бомбовиків була постійно в повітрі готова до негайної відплати, коли б ворог напав на ЗДА. Генерал Вайт і секретар летунства Шарп явилися в підкомісії, щоб підтримати вимогу уряду признати для летунства в Новому бюджеті 16,737,000,000 долярів в році, що починається 1-го липня 1960. Представники обох партій погодилися на тому, щоб при ухвалюванні оборонного бюджету не робити партійних порахунків.

Світова виставка українського мистецтва запланована в Дітройті

Дітройт. — 14-го лютого в Сиди Гол у Дітройті відбулася чотиригодинна нарада Мистецької ради для запланованої восени цього року репрезентативної виставки українського мистецтва. Нарада відбулася під проводом п-і Марусі Е. Бек, президента міської ради Дітройту і чотирьох членів Мистецької ради в складі: мистець Е. Козак — голова; мистець М. Дмитренко — мистецький референт; мистець С. Гординський — голова Об'єднання Мистців Українців в Америці, і д-р Б. Стебельський — голова Канадійської Української Спілки Образотворчих Мистців. Участь у нараді брав також фінансовий референт виставового комітету п. Іван Бек. Нарада вирішила, що згадана виставка відбудеться в однім з найкращих виставових приміщень Дітройту в Комюніті Арт Сентер при Вейн Стейт університеті в жовтні цього року. Завданням виставки має бути показ найкращих зразків сучасного українського мистецтва (малярства, скульптури і графіки), твореного чільними українськими мистцями у вільному світі. З нагоди цієї виставки буде виданий інформативний огляд українського мистецтва в минулому і сучасному і католог виставки українською й англійською мовами. До почесного комітету постановлено запросити визначних представників американського й українського громадянства. В час, коли мистцям з України, як це показали недавні виставки у Венеції і Брюсселі, заборонено виступати з окремими виставками, виставка в Дітройті має стати маніфестацією вільного українського мистецтва у світі. Запланована виставка викликала велике зацікавлення у всіх колах українського громадянства, зокрема дітройтського, яке вже поспішило з фінансовою підтримкою. Існує можливість, що після Дітройту ця виставка буде показана і в інших містах ЗДА і Канади.

Українська Хроніка

● **Відкриття виставки** Якова Гніздовського, влаштованої у Французькому Домі при 16 Вашинґтон Мюз (Юніверзіті Плейс) у Ню Йорку, відбулося у вівторок, дня 16 лютого ц. р. Відкрита виставка у понеділки, середи і п'ятниці від год. 9 ранку до 6-ої вечора й у вівторки та четверги від 7-ої до 10-ої вечора.

Тунісія апелюватиме до НАТО в справі ліквідації французької бази

Туніс. — Тунісія задумує звернутися до всіх членських держав Північно-атлянтійського бльоку (НАТО) із скаргою проти Франції за зберігання на туніській території морсько - летунської бази в Бізерті. Туніський президент викликав на нараду своїх амбасадорів з ЗДА, Англії, Італії і Туреччини, а туніські амбасадори з Західньої Німеччини та Франції нараджувались з президентом Бурґуїбою в минулому тижні. Тунісія, яка орієнтується на Захід, ставить справу в таку площину, що Бізерта в руках туніського уряду може у випадку воєнної небезпеки відіграти більшу ролю, ніж залишаючись в руках Франці, що не має права до туніської території. Президент Франції де Ґоль заявив в минулому тижні, що Франція не може виректись бази в Бізерті, бо вона потрібна для цілого організованого Заходу. Тим часом — за голосами преси — президент Айзенгавер ніби заявив був Бурґуїбі, що ця морсько - летунська база взагалі втратила на військовому значенні в добі атомової зброї і ракет. Туніський президент хоче зажадати ясної відповіді від усіх членських держав НАТО, чи вони солідаризуються з Францією і чи Франція є уповноваженим речником цілого НАТО. Тому, що Франція, мабуть, такого уповноваження не дістане, то воно поставить її в дуже незручну ситуацію, як речника лише власних інтересів.

Англія значно підвищує свої видатки на збройні сили

Лондон. — Англія проєктує видати в найближчому бюджетовому році 1,629,830,000 англ. фунтів, себто 4,563,524,000 долярів, тобто на кругло 324 мільйони долярів більше, як видаткувала в минулому році. У цій сумі є вже 33,600,000 долярів, що їх заплатить Західня Німеччина на утримання 50,000 англійських вояків, стаціонованих в Західній Німеччині. Новий англійський міністер військових справ Геролд Воткінсон пред'явив парляментові новий військовий бюджет у супроводі „Білої Книги" з накресленням нових шляхів англійської військової стратегії. У цьому новому пляні кладеться натиск не тільки на атомову й ракетну зброю, але й на рухомі ракетні викидні — з літаків типу американських бомбардувальників „Скайболт" або атомових підводних човнів американського типу „Поляріс". Біла Книга заявляє, що англійські військові фахівці „розсліджують" ці роди зброї, як також продовжують досліджувати й удосконалювати англійську ракету „Блу Стрік" (Блакитну смугу). Ця Біла Книга виправдує підвищення видатків на зброєння в новому бюджетовому році на 5.8 відсотків в порівнянні з минулорічним бюджетом „необхідністю зберігати силу Заходу, поки усмішки і чемні слова по совєтському боці не перетворяться в діла". — Речники опозиційно - соціялістичної Партії Праці в парляменті відразу охрестили новий англійський військовий бюджет і згадану Білу Книгу, як „самогубну політику", домагаючись скасування взагалі атомової і ракетної зброї в Англії.

Мекміллен вернувся до Лондону — конференція про Кенію увінчалась успіхом

Лондон. — Дві події збільшили авторитет консервативного уряду Англії — поворот до столиці прем'єра Геролда Мекміллена з його 5-тижневої подорожі по англійських посілостях і колишніх колоніях в Африці та успішний зворот в конференції над дальшою долею кольонії Кенії. Прем'єр Мекміллен, який переїхав 20,000 миль в Африці, відніс безсумнівний успіх не тільки піднесенням авторитету центрального уряду Англії в очах всіх дотичних країн, але й хистом, тактом і водночас рішучістю, з якою вів тамошні розмови. Зокрема він недвозначно засудив расову політику в Південній Африці і цим здемобілізував опозиційну Партію Праці. Мекміллен заявив в короткій промові після свого повороту до Лондону, що він переконаний, що Ґана і Ніґерія, яка має стати найближчою самостійною державою, залишаться членами Британського Коммонвелту. Він поручав надалі терпеливість, поміркованість, толеранцію і зрозуміння як найкращі засоби для розв'язування проблем африканських країн. На конференції в справі Кенії міністер колоній Айен МекЛід відніс поважну перемогу, бо різнопартійні й різнорасові та віровизнаневі делеґати, хоч і не виявили захоплення та позголошували різні свої застереження, проте всі вони в принципі погодились на плян ступневого усамостійнення Кенії, що його пред'явив МекЛід.

● **Японський прем'єр Нобосуке Кіші** заявив, що він дістав під час свого останнього перебування у Вашинґтоні право „вета" Японії проти вислання американських залог, стаціонованих в Японії, на будь-який театр війни. „Американські війська, заявив він, не можуть переводити ніякої акції без нашої згоди".

● **Швеція, Норвегія, Данія і Фінляндія** запросили президента Айзенгавера відвідати їх, але Айзенгавер відмовився, пояснивши, що його „поділ години" у цьому році вже ніяк на це не дозволяє.

ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА У СКВО ВЕЛЛІ

Ролф Страндберґ, відомий шведський лещетар, що разом з іншими репрезентуватиме Швецію під час Олімпійських Зимових Ігрищ, які починаються в четвер дня 18 лютого ц. р. у Скво Веллі в Каліфорнії.

МОСКВА ПРОПОНУЄ ФІКЦІЙНУ КОНТРОЛЮ НАД АТОМОВИМИ ДОСЛІДАМИ

Женева. — Головний представник Совєтів на Женевській конференції для справи припинення атомових дослідів, Сємьон Царапкін, який зараз-же 11-го лютого ц. р., коли тільки ЗДА представили свій останній проєкт так званої обмеженої заборони атомових дослідів, назвав був цей проєкт „неспрйнятливим", — офіційно відкинув його на засіданні в минулий вівторок 16 лютого. Таким чином розвіялась надія деяких західніх оптимістів, які думали, що совєтський уряд таки прийме цей американський проєкт, або бодай буде над ним дискутувати. За тим американським проєктом були б заборонені всі дальші атомово-водневі експерименти в повітрі, під водою і ті під землею, що їх можна без сумніву контролювати, а вийняті були б з-під заборони ті малі штучні вибухи під землею, що їх трудно відрізнити від землетрусу. У своєму контрпроєкті Совєти далі настоюють, що договір повинен забороняти взагалі всі без винятку ядрові експерименти. Зате Совєти роблять „концесію" Заходові у тому пункті, що в принципі признають право перевірювати кожний підозрілий вибух чи пак кожний випадок, в якому сейсмографи запишуть підозріле потрясення землі. Однак практично Совєти далі настоюють, що треба згори означити число інспекційних дружин та обмежити їхнє право виконувати контролю до небагатьох згори означених дат в році. Це — за західньою пресою — так званий „квотовий плян контролі", при чому ту квоту визначується не за науково-технічними критеріями, себто потребою перевести контролю підозрілих вибухів, а за політичним критерієм, із згори означеною квотою контрольних інспекцій. Західні коментатори твердять, що ЗДА й Англія вважають новий совєтський проєкт „поступом" остільки, що Совєти визнали вже в принципі право й можливість контролювання всіх вибухів, незалежно від місця. Треба ще „тільки" — кажуть західні фахівці, переконати большевиків, щоб вони погодились на велике число контрольних інспекторів і перестали боятися їх, як західніх „шпигунів". Покищо совєтський проєкт, який обмежує до мінімуму число контрольних інспекторів і самих інспекцій, признає міжнародну контролю тільки в теорії, бо в практиці робить цю контролю фікційною. Царапкін боронив совєтський проєкт на окремій пресовій конференції в Женеві, закидаючи західнім державам, що вони безпідставно вимагають великого міжнародного контрольно-інспекційного апарату і права необмеженого числа контрольних інспекцій, бо — мовляв — не тільки З'єдинені Держави, — „але також Англія і Совєтський Союз є чесні" і не будуть порушувати підписаний договір та переводити крадькома свої ядрові досвіди. Царапкін видно „забув", що в комуністичній доктрині не існує іншої чесноти, як тільки та, що корисна для комунізму, і що згідно з таким підходом большевики ламають кожний підписаний договір, якщо тільки мають для цього змогу.

Аденауер перестерігає, що втрата Берліну була б загином для Заходу

Бонн. — Західньо - німецький канцлер Конрад Аденауер у промові до 2,000 студентів університету в Кельні рішучими словами таврував всякі концепції такого порозуміння з большевиками коштом свободи західнього Берліну, що остаточно це місто дісталось би під управління комуністів. Аденауер даказував, що воно означало б втрату довір'я в силу Заходу, упадок авторитету західніх альянтів та поважну моральну кризу в цілому західньому світі. Аденауер твердив, що втрата західнього Берліну була б тільки вступом до наступу комуністів проти Західньої Німеччини, упадок якої означав би упадок цілого Заходу. Зате Аденауер легковажно ставився до небезпеки підписання Совєтами сепаратного договору з Східньою Німеччиною, бо Східня Німеччина — казав він — все одно була б так само під совєтським диктатом, як є сьогодні. З свого боку Аденауер поручав, щоб найближча конференція „на верщинах" займалась не справою Німеччини ні Берліну, а міжнародного роззброєння, при чому в останньому першому вибухові французької атомової бомби він бачить ще один доказ на конечність контрольованої заборони всяких ядрових еспериментів. Аденауер таврував нинішній нібн мировий стан, який насправді є станом перманентного страху і террору.

Совєти помагають 11-ом країнам

Відень. — За офіційним звідомленням комуно - чеського уряду, Совєтський Союз фінансує тепер будову і внутрішнє вивінування більше 200 фабрик та публічних робіт в 11-ох країнах південної Азії, Середнього Сходу й Африки. Докладне звідомлення про це подає орган чехо-словацького Державного Банку „Фінанси і Кредит", у зв'язку з причетністю Чехословаччини до багатьох одих совєтських допомогових акцій. Довготермінові кредити дістали від Совєтів Індія, Індонезія, Ірак, З'єдинена Арабська Республіка, Афґаністан, Ємен, Бірма, Непаль, Цейльон, Етіопія, і Ґвінея. В усіх випадках кредити дані на 2 або 2½% і вони зворотні за 12 років.

У СВІТІ

● **У Польщі** зменшилась в минулому році, в порівнянні з попереднім роком, скількість випадків грабунку, вбивства та поважного хуліганства. Зате число зловживань державних урядовців і взагалі всяких їх конфліктів з обов'язуючими законами збільшилось до 25,000 у 1959 р. у порівнянні з 21,400 в 1958 році.

● **Інґемар Йогансон**, швед, світовий чемпіон важкої ваги в боксі, виступить 23 лютого ц. р. перед „міжнародною поліцією" у прикордонній смузі між Ізраїлем та З'єдиненою Арабською Республікою. Після того Йогансон поїде до Ню Йорку боронити свій титул світового чемпіону, бо в спортовому світі існує думка, що він повинен дати реванш свому суперникові, Флойдові Паттерсонові в ЗДА.

● **Іракський уряд генерала** Карім Кассіма, давши дозвіл на леґальне існування комуністичної групи під проводом Далуда Сахха, відмовив такий дозвіл офіційній комуністичній партії під проводом Абдула Бустані, який слухає приказів з Москви. Комуністи Бустані підтримували режим Кассіма, який проте ніби недовірливо ставиться до всіх, що підлягають контролі з-зовні краю.

● **Філіппінські комбатанти** домагаються від свого уряду, щоб він відкликав з Вашинґтону амбасадора генерала Карльоса Ромульо, який ніби завинив у тому, що не зміг оборонити претенсії філіппінських комбатантів до Америки щодо звороту Філіппінам таких грошей титулом воєнного відшкодування, з яких скористала б організація ветеранів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St, Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Москва на Кубі

Упродовж десятьох днів роз'їздів по Кубі віце-прем'єр СССР Анастас Мікоян, як „достойний гість" кубинського уряду, у товаристві прем'єра Фіделя Кастра, з яким він раз-у-раз на публічних виступах обмінювався компліментами. Приїхавши до Гавани формально на відкриття совєтської виставки, насправді як перший московський агент-комівояжер для продажу комуністичної отрути, Анастас Мікоян запевняв Кубу про „приязнь" Москви та її співчуття боротьбі кубинців проти „капіталістів-колонялістів". Він обіцяв Кубі продати совєтські бомбардувальники і підписав договір, за яким СССР зобов'язався купувати протягом 5-ох років щорічно по 1 мільйонові тони кубинського цукру по світовій ринковій ціні, трохи нижчій, ніж та, яку платить Америка; крім того Куба має одержати від Москви $100 мільйонів товарового кредиту на 12 років.

Від'їхав Мікоян вдоволений, що на Кубі світовий комунізм має відчинену браму до латинської Америки. Фідель Кастро також вдоволений, бо тепер Куба ніби вже не цілком залежить від американського цукрового ринку, а за 100-мільйоновий кредит вона дістане потрібні їй машини. Проте, фактично й надалі Куба залежатиме від Америки, бо з 5,500,000 тонн передбаченої біжучого року продукції цукру, ЗДА беруть 3,000,000, СССР 1,000,000, Японія 700,000, комуністичний Китай 500,000 і Марокко 200,000. І суттю проблеми є не економічна сторінка совєтсько-кубинського договору, а — політична. Очевидно, що Фідель Кастро прийшов до влади завдяки нужді, що панує в краю, та завдяки своїм популярним соціяльно-економічним гаслам. Але, не мігши і не вміючи реалізувати даних народові обіцянок, Фідель Кастро сів на коника антиамериканської демагогії, скидаючи на Америку всю вину за свої промахи та відвертаючи в сторону Америки увагу кубинського народу від недоліків свого політично-диктаторського режиму. Така політика Кастра аж надто мила Москві, і вона поспішила використати нагоду.

Американська політика стоїть перед складним питанням. Тактика терпеливої поблажливості сприймається комуністами і комунофілами як вияв слабкости і тільки осмілює їх. Але також одверті репресії проти режиму Фіделя Кастра тільки скріпили б комуністичні впливи на Кубі. Знавці відносин твердять, що Кастро не зможе їхати довго на антиамериканському конику, і, якщо буде заслідний слід, що цілком піддасться під диктат комуністів, то цим лише приспішить кінець своєї кар'єри.

Сила надії

У понеділок 15-го лютого на одній із телевізійних програм виступала зарахована до „найдостойніших жінок світу" пані Елеонора Рузвелт, вдова по покійному 32-му президентові ЗДА, Франклінові Делано Рузвелтові. Провідник програми, відомий артист Франк Сінатра, покликаючись на її численні подорожі по світі та її винятково знання обставин, потреб, бажань і мрій мільйонів людей, спитав її, як одним словом могла б вона схарактеризувати найбільшу потребу найбільш потребуючих. Пані Рузвелт відповіла: надія!

Надія — це справді тепер, як і завжди, чи не найбільша потреба всіх людей і всіх народів. Надія не покидає людини до гробу — стверджує вже наші мудрі предки. Надія — це те, що залишається людині після того, як вона, здавалося б, утратила все. Доки людина надіється, доти вона має ще якісь вигляди. І вже не має рятунку людина чи народ, які втратили надію.

Навряд чи можна мати більші і більш оправдані надії, як в американській системі волі і добробуту. Це твердження кожний може зілюструвати собі безлічно прикладів із суспільного і свого власного життя. Коли ж надія має таку велику силу і грає таку важливу ролю в нашому житті тут, в Америці, то яку ж незбагненну вартість вона мусить мати для наших братів і сестер в обставинах страшної нужди і ще страшнішої неволі на рідній землі! Власне надія мусить бути для них головним джерелом сили не тільки зберегти себе в обставинах лихоліття, але й проти нього боротися.

Під кутом тих надій, того головного джерела сили і видержливості нашого народу, повинна проходити і вся наша збірна та індивідуальна праця в користь нашого народу. Ми мусимо постійно здавати собі з цього справу і постійно діяти так, щоб скріплювати та виправдувати надії нашого народу. На це ми маємо дуже багато об'єктивних можливостей, бо й провідні мужі цієї країни здають собі з цього справу. Вистачить прочитати проклямації губернаторів стейтів і посадників міст, що ними вони вже від кількох років проголошують день 22-го січня Днем Української Незалежности, чи познайомитись із задвами численних законодавців у Конгресі ЗДА з цієї нагоди. Вони підкреслюють цє слово надія, всі вони бажають цю надію скріплювати, бо в ній добачають одну з головних гарантій того, що день волі і справедливости для всіх уже не за горами.

Маємо дуже багато можливостей скріплювати цю надію в нашому народі. Кожне наше слово в його обороні, кожна нова книжка, кожна акція, кожний доляр на народну ціль — все це нова краплина надії, нове джерело сили для нашого поневоленого народу.

Прогресивна нахабність

Сім нюйоркських іншомовних часописів, усі „прогресивного" тобто совєтофільського напрямку, опублікували в „Ню Йорк Таймс" за 16-го лютого ц. р. майже цілосторінкове оголошення із закликом до президента Айзенгавера „піти за прикладом Совєтського Союзу" і здійснити загальне роззброєння у ЗДА, редукуючи наявні збройні сили, припиняючи всі спроби з нуклеарною зброєю і не озброюючи нею інших членів НАТО. Коротко кажучи, американські совєтофіли хочуть від президента Айзенгавера те, чого добиваються вже довгими роками совєтська дипломатія і пропаганда, бажаючи довести в остаточному висліді до того, щоб З'єднені Держави Америки, роззброївшись дорешти, поклали самі себе на лопатки і таким чином віддали себе на ласку й неласку міжнародного комунізму, московської агресії й імперіялізму.

Це нахабне по своїй суті звернення до Президента країни, яка дала не тільки захист, але й свободу для їхніх дій, підписали газети: „Вірменський Вісник"; „Естонський Місячник"; „Мадярське Слово"; польський „Глос Людови" російський „Русский Голос"; „Українські (колись Щоденні) Вісті" і литовський „Лайсве" — усе газети, які ледве животіють, але все ж спромоглися оплатити двома - трьома тисячами долярів опублікуване в „Ню Йорк Таймс" оголошення. У зверненні, адресованому президентові Айзенгаверові, не обійшлося й без повторення погрози, кинутої вже декілька разів Хрущовим, що, на випадок війни, совєтська нуклеарна ракета може перелетіти океан за не цілих 15 хвилин...

Водночас із опублікуванням нахабного звернення „прогресивних" нюйоркських газет у „Ню Йорк Таймс" появився лист чотирьох відомих із своїх симпатій американських громадян з вимогою звільнити совєтських шпигунів Голда і Собелла, засуджених на 30 років в'язниці за передавання Совєтам американських атомових таємниць. Автори листа покликаються при цьому на ... гуманітарні огляди і на недостатність доказів проти засуджених, забуваючи „маленьку подробицю", а саме, що своїми діями і Голд і Собелл допомогли Совєтам розвинути свої атомові досліди, чим у великій мірі збільшили загрозу атомового знищення З'єднених Держав, від якого то знищення хочуть буцімто рятувати тепер ЗДА автори звернення до президента Айзенгавера.

А. Заплітний

ЧИ В СССР МОЖЛИВА ЕВОЛЮЦІЯ

Під еволюційним процесом або еволюцією в суспільному житті, розуміємо звичайно: а) поступове, але постійне здобування права на незалежність особи, на волю слова, віри та інші свободи; б) започаткування та закріплювання прав поодиноких суспільних верств, наприклад, права робітників на страйк; в) у многонаціональних державах еволюція рівнозначна із змаганням за рівноправність всіх народів з панівною нацією, з поширенням та закріпленням їх прав легальними засобами. Клясичним прикладом еволюції в рослинному світі є знане явище, як із малого зерняттка виростає велике дерево.

В суспільному житті ролю такого зерняттка виконує якась важливіша подія, часом революційна, часом мирного характеру. Нею була, наприклад, в Англії „Велика Харта" в 1215 року, яка гарантувала незалежність особи, але рівночасно давала можливість розвинути та закріпити парляментарний устрій. Такими початковими фазами еволюційних процесів були основні закони або конституції у різних народів. Всі вони давали якісь права своїм громадянам. Зміна таких законів була сполучена з довгою і складною процедурою. Їх порушення становило великий злочин. Деколи мали громадяни право зі зброєю в руках ставати в обороні конституції. Навіть якщо вона на деякий час була завішена, вона звичайно верталась до своєї сили, часом дещо змінена, часом поширена, але майже ніколи не було повороту до передконституційного стану.

Тепер пригляньмося до СССР, чи там мала там колинебудь місце подія, яка давала б одиниці, суспільній верстві чи поневоленим націям хоча б мінімальну змогу легально обороняти незалежність особи чи охорону прав поодиноких націй? Чи міг український народ захищати себе від масових розстрілів, депортацій та накиненого в роках 1932 - 33 голоду? Дотепер немає ще ні законів, ні засобів, ні трибуналів, які примусили б московських правителів респектувати проголошені ними закони чи їхні конституції. Доки цього не станеться, доти в СССР не буде ґрунту та підстави для будь-яких еволюційних процесів.

Правдиві оцінки московської тоталітарної, державної системи на Заході ніколи не було. Тут завжди панувало переконання, що після потрясень, викликаних двома війнами та революцією, мусить прийти момент, від якого почнеться може дуже повільний, але постійний процес, що приведе зі собою не тільки економічне поліпшення, але й якісь політичні права, які згодом, щораз більше зростаючи, запевнять громадянам СССР рішальний вплив на хід державних справ, а головно на справи війни і миру.

В останніх роках, коли диктатором в СССР став Хрущов, такі міркування перейняли дуже впливові кола в Англії. Дещо повільніше і більше непомітно закоренилась віра в еволюцію за залізною заслоною також в ЗДА. Точніше кажучи, ці групи в обох країнах вважають, що така еволюція в СССР уже почалася, що там уже покращало економічне становище не тільки панівної верхівки, але й робітництва та колгоспного селянства; що розвиток совєтського промислу дає запоруку загального і постійного покращання економіки. Совєтські володарі — твердять ці групи — говорять про мир та мирне співіснування. Навіть, якщо відкинути велику частину таких заяв, як пропаганду, то все таки щось з цього говорення покривається з правдивою волею Хрущова і його помічників. В СССР немає вже такого жорстокого режиму як за Сталіна. Не чути про масові розстріли. Совєтські громадяни мають щораз менше турбот з їжею і мешканням, починають думати про волю для себе та про засоби її вияву.

Люди, які виступають з такими і подібними твердженнями, хоч спираються на деяких правдивих інформаціях, приходять до зовсім хибних висновків, головно тому, що поминають без критичної аналізи найважливіший чинник, тобто форму правління, яка в СССР є тоталітарною деспотією, органічно нездібною зректися навіть найдрібніших прав на користь своїх підданих чи поневолених народів.

Східня деспотія, часом примушена обставинами, йде на поступки і погоджується на обмеження своєї влади. Вона робить це з внутрішнього пристанові відклякати своє зреченння при першій догідній нагоді. Так зробила царська Росія по програній війні з Японією в 1905 році, погодившись на частинну парляментарну систему, яка в дечому обмежувала владу царя - самодержця. Як тільки царський режим відчув твердий ґрунт під ногами, він почав послідовно звужувати права Державної Думи, так що вона майже цілковито втратила характер законодатної установи. Так само діяв Ленін. Чого тільки він не обіцяв громадянам та поневоленим націям, доки змагався за владу! Як прийшли тяжкі часи для „воєнного комунізму", він завів так звану нову економічну політику або НЕП. Та коли минув страх, щез НЕП, а з ним і всі господарські полегші. Нічим іншим не є т. зв. „відлига", як тільки тимчасовим відхиленням від сталої самодержавної лінії. Якщо поліційний большевицький режим від деякого часу є менше жорстоким, то це ще не значить, що завтра чи пізніше він не стане ще більше кривавим, як був за Сталіна, бо, як уже згадано, немає в СССР ні законів, ні установ, які могли б спинити Хрущова.

Характеристичною прикметою східньої деспотії типу СССР є те, що вона йде на хвилеві політичні поступки тільки по дипломатичних невдачах або по програних війнах. Навпаки, по успіхах у закордонній політиці або по виграній війні вона завжди касує попередні поступки і накладає ще тяжче ярмо на громадян та на поневолені народи.

За еволюцію ніяк не можна прийняти самого факту, що в СССР люди пристосовуються до обставин і якось там живуть. Фактично ж їх долею є животіння, яке не дає можности ні людині, ні народам розгорнути всіх своїх творчих сил, при безнастанних ударах, на які ніколи не скупить тоталітарний імперіялістичний режим.

Еволюція прийде до народів СССР тоді, коли впаде там тоталітарно-деспотична влада, а на її руїнах почнуть творити своє життя вільні народи без чужого гніту та низьку. Це станеться після переможної революції, бо Москва не лишила поневоленим народам іншого шляху.

ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА

Олімпійська гарячка доходить поволі своєї вершини. Проте, в порівнянні до європейських країв, де вже протягом місяців хвилюються долею своїх репрезентантів, тут, у ЗДА, рідко хто забирав слово в таких важливих справах на сторінках спортової преси; бокс, бескетбол, гокей — справи важливіші, від якихось там олімпійських ігрищ. Щойно кілька днів вміщує преса звідомлення про підготову до ігрищ у Скво Веллі, де вже цього четверга, 18-го лютого, почнуться олімпійські церемонії, пов'язані з їх відкриттям. Що ЗДА не надто цікавляться цими олімпійськими ігрищами — нема чому дивуватися: їх вигляди на перемогу — мінімальні, а на здобуття золотих медаль можуть числити лише у ковзарській фігурній їзді чоловіків і жінок, у крутобігу - слаломі і крутобігу - велетні (т. зв. джаєнт - слалом). Отже, чого хвилюватися? Решта медаль припаде, мабуть, большевикам, що з'їжджаються до ЗДА найбільшою з усіх держав масою змагунів, зголошених до всіх майже родів спорту („денег у нас хватит..."). Спортові експерти припускають, що з усіх 27 золотих медаль, за які йтиме боротьба, 13 припаде большевикам. Бо в цих зимових ігрищах програму поширено аж до 27 конкуренцій. Не так то багато було конкуренцій на І-их Зимових Ігрищах у 1924 році, що відбулися у французьких Альпах — в Шамоні.

І. Біла Олімпіяда — Шамоні

Спершу ті ігрища не мали олімпійської програми, — вони мали бути лише пробою, чи „вийде щось з цього, чи ні". Спроба вдалася. Організатори не тільки що виграли морально й матеріяльно, але й самі змагання здобули такого розголосу, що від того часу не можна навіть подумати про ігрища без змагань у різного роду зимовому спорті.

Всіх конкуренцій було в Шамоні 13, були це головно чоловічі ковзарські і лещетарські біги, гакіяка, а з жіночих конкуренцій лише фігурна їзда поодинці й парами. Ці ігрища були повним успіхом Норвегії, чиї чільні лещетарі Торлейф Гавґ та Я. Тамс заімпонували всім своїми осягами; до цього доходили тогочасний феномен у ковзарстві Тунберг з Фінляндії та гакіяка дружина Канади, яка торощила тодішніх європейських гакіякових „бейбічків" у відношенні „пів копи" до нуля... У загальному точкуванні перше місце заняла Норвегія, друге Фінляндія, третє — ЗДА.

Успіх у Шамоні перерішив справу зимових ігрищ; вони офіційно набрали прав громадянства, і вже в наступних, 2-их Зимових Ігрищах, що відбулися 1928 р. у Ст. Моріс, у Швайцарії, участь у змаганнях взяло вдвоє більше країн як у Шамоні — вже 25. Хоч ігрища розпочалися при доволі поганій погоді, проте, зусиллями організаторів вдалося їх довести до успішного кінця. І знов змагання стояли під знаком скандинавців. Але на друге місце вийшли несподівано ЗДА, завдяки успіхам у бобслеї, золотій медалі у ковзовому бігу на 10 км. і точкам у фігурній їзді та лещетарському бігу. На третьому місці опинилася Швеція, на четвертому Фінляндія, на п'ятому Австрія і на шостому Канада. На цих ігрищах заблищала зоря норвежки Соні Геньє, що 10 років згодом була непереможною королевою ковзарських стадіонів світу.

Уперше в ЗДА

3-ті Зимові Ігрища відбулися у 1932 р. на теренах Лейк Плейсіду, ЗДА, також при дуже несприятливій погоді. Шіа у коротких, а Джеффі у довгих ковзарських бігах здобули для ЗДА чотири золоті медалі. В інших родах спорту домінували норвежці, фінляндці і шведи.

Змагання у Лейк Плейсіді мали поважний вплив на розвиток зимового спорту, головно лещетарства, в ЗДА. Перетворений на великий спортовий центр Лейк Плейсід став спортовою Меккою, пороги якої нераз переступали й українські лещетарі.

1936 рік зібрав лещетарську еліту в Гарміш Партенкірхені, у Німеччині, де відбулися 4-ті Зимові Ігрища. Понад 1,000 змагунів з 28 країн привітав на відкритті ігрищ сибірський мороз, сполучений з німецьким „бліцом". Хоч над усіми змаганнями тяжіла „геррен-фольківська" пропаганда, під спортовим оглядом був це вершок спортової організації змагань. До програми влучено вже альпійську комбінацію, а на спортову сніжну арену вийшли й жінки, з яких першу конкуренцію — альпійську комбінацію (з'їзд і крутобіг) виграла німка — Хрістль Кранц. Як і раніше, домінували скандинавці, але на дальших місцях їхні ряди займали вже інші народи.

П'яті Зимові Ігрища відбулися у Ст. Моріс в 1948 році. Зібрали вони 942 учасників, що репрезентували 29 країн. Кількість конкуренцій осягнула вже поважне число — 23 крім альпійської комбінації, враховуючи з'їзд та крутобіг як у чоловіків, так і у жінок, при чому великим успіхом для ЗДА (а сенсацією для Европи) було перше місце американки Г. Фрейзер у крутобізі. У загальному, шведи вийшли на перше місце. За ними несподівано зайняли місця Швайцарія і ЗДА, далі Норвегія, Австрія, Фінляндія, Франція. Війна зробила своє: прорідженні ряди не можна так легко заповнити.

1,200 учасників з 29 країн і сотки тисяч глядачів — ось успіх наступних Ігрищ, відбутих в Осльо у 1952 році. Скандинавці ще раз виявили, що у себе вдома вони пани в нордійських конкуренціях — тут домінували фінляндці і норвежці. З'їзд припав італійцеві Зено Кольо, крутобіг — австрійцеві Шнайдерові. ЗДА мали велику радість в пере-

(Закінчення на стор 4-ій)

З ОКРУШКІВ ТИЖНЯ

ДЕКЛАРАЦІЇ...

Не думайте, шановний приятелю, що тут мова про декларацію прав людини або незалежности, о, ні! Я маю на увазі наші власні декларації українського політичного емігранта.

Візьмімо конкретний приклад. Зійдуться чесні патріоти до рідного клюбу, засядуть кругом стола і починають раду радить. Спочатку скритикують усі недотягнення і пеертенання нашої дипломатії, опісля перейдуть до проблеми молоді, мистецтва, спорту, а вкінці застрягнуть над питанням, хто має бути головним промовцем на академії і кому треба влаштувати черговий ювілей...

Раптом у когось зродиться геніяльна думка: — Наново, придбаймо нашим дітям Народний Дім. — Золота ідея! — похвалить другий. — Давайте звернемось до нашого громадянства за фінансовою допомогою, — порадить третій. По короткій дискусії пропозиція першого принимають всі одноголосно. І починається акція.

Діючий комітет підшукає „репрезентативний" будинок, обов'язково десь в околиці нюйоркського дивтайну або филадельфійського Френклину, надрукує збіркові листи, розішле до преси відозви й заклики і — шафа грає!...

З жертводавцями, очевидно, немає ніякої мороки, бо український емігрант дуже патріотичний і щедрий. Підсуває листу, а добродій вкрашає „паркером" без надуми: декларую сто, двісті, пятсот...

— За тисячу долярів вмурую мідяну таблицю з вашим іменем, при головнім вході. — заохочує збірщик.

— А, то перепрошую. В такому разі декларую дві тисячі, вмуруйте ще одну при головнім виході, — завважує добродій і кладе свій достойний підпис, аж перо пищить.

По місяцеві ударної акції голова комітету звітує: — П'ядесять тисяч задекльаровано, а вплачено готівкою тільки п'ятсот! Що нам робити далі, панове? — Скликати ліквідаційне засідання, віддати людям гроші, послати комунікат до преси, — радить один з оптимістів, і пропозицію цю збори приймають одноголосно.

Властиво, справа з деклараціями цілком не часі і не така то вже трагічна, як нам здається. Мій сусід Микола оправдує це так: — Прийде до хати збірщик, звичайно ваш знайомий пан магістер або професор, пояснить про потребу такого об'єкту, пригадає при тім страждання нашого народу, і ваш язик не відважиться вимовити слово „ні". Про суму вже дещицу задекларована висота сусіда, у хвилевий настрій. Я — каже Микола — вже здекларував стільки грошей, що й за сто років не сплатив би!... Декларую на кожну ціль, і то багато, зате ніхто не похвалитесь на мене пальцем, що я національний зрадник, або зматеріялізований хрунь...

Говоріть, що хочете, але мій сусід таки дипломат, і за це я його шаную. Зрештою живемо в ері далекосяжних ракет, і шкода, інвестувати гроші в Народні Доми. Краще задекларуймо їх на збіркову листу, але направду обильно і щедро...

О. Білик

С. Риндик

ПО ДОРОЗІ ДО МІЛЬЙОНІВ

(Друге оповідання Варона)

(5)

— Думаю, що курчата.
— Та йди!
— Ти сумніваєшся? По-моєму, курчата.
— Виглядають, як курчата, але занадто дженджурисі. І цибаті.

Гонза придивився ще уважніше.

— Таки зацибаті, то правда...
— А може це молоденькі чаплі (лелеки)?
— Може... Але чекай! Чаплі мали б чорні задки, а тут білі. І гребінці. Ні, ні, це таки курчата.
— Але якісь дивні, на мою душу.
— Не дивуйся: тепер висока техніка. Інкубатори! Дав скільки пішли вольтаж, нацу... [illegible] тенціялу, і вже маєш щось інше.
— Хібащо так.
— Так, так, Гонічку, я це добре знаю.

І так розмовляючи, пішли далі.

Були вбрані по-панському і говорили по-вченому, але видно було, що ніколи не бачили порядних курчат, або були просто якісь невиглясні.

Але за кілька хвилин надійшла знову купка пражан. Побачивши курочок, відразу поставали.

— Людоньки! А це що?
— Молоденькі півники. Не бачиш?
— Та відразу цілий виводок?
— А чому б ні?
— То неможлива річ. Природа завсігди продукує більше курочок, ніж півників.
— Природа часом може помилитися.
— І таке може бути.

І пішли далі...

Мало котра купа прохожих не спинялася коло моїх курочок. І мало котра не дивувалася. І тоді в мос серце закрався тяжкий сумнів... і я став пильніше приглядатись до своїх курчат. Насамперед зауважив, що вони справді трохи зацибаті: мають ноги довші, ніж би вони годилося нормальним курочкам. Потім упало мені в око, що вони не дуже люблються між собою: кожне держиться якось само по собі і не виявляє ніякої товариськости, ніякого соціяльного інстинкту. Але це пусте. Найбільше затривожило мене, що гребінці на їх головах були виразно більші, ніж належиться, і червоніші. І гребінці, і намистечка під горлями... Кожний на моєму місці сказав би, що це півники ... але я не міг піти на таку капітуляцію, бо це значило б, що Староврсов був настільки мудрий, що зумів пізнати в маленьких ціп'ятках майбутніх півнів!

— То неможлива річ! — сказав я твердо і заспокоївся.

Та минуло небагато часу, і прийшло щось гірше. Мої курочки поробилися такі живі, що почали скакати. Скакали одна до одної і чубились. Більшу частину часу витрачали на ці змагання. Ба, що більше: дзьобали одна одну і дзьобали з таким завзяттям, що тяжко було розборонити. А нарешті настало те найгірше: взяли й запіяли! Одна за одною. Хрипливо, дрантиво, незугарно, але запіяли. Мій курник обернувся в концертову залю. (З того часу я зненавидів модерну музику). Усякі сумніви зникли. Старовсров одурив і мене. Але як рафіновано! Питаюся вас, як він міг знати, що то будуть півники?

Приходили друзі емігранти, оглядали моїх курочок і лаяли Староверова. А поза очі сміялися з мене й оповідали, де треба і де не треба, що я запровадив когутячу фарму, щоб здобути заснувати околиці яйцями і знищити Староверова, а самому стати капіталістом. Люди сильно радіють, коли їх ближні попадають у якусь халепу, і сумують, коли бувас навпаки...

Я з одчаю вдарився до Коністрата:

— Рятуй, друже!
— А від чого? — зацікавився Коністрат і спокійно погладив бороду.
— Від Староврова. Одурив! І дуже жорстоко. Зруйнував мене до щенту.
— То будемо бить! — і радісно потер руки. — А як одурив?

Я розповів.

Коністрат неймовірно обурився. І за мою кривду, і за себе. Особливо за себе, за те, що Старовров дійшов до такого нахабства, що насмілився одурити Коністрата. І це мені вийшло на велику користь.

— Буде баталія, — сказав грізно.

Ще того дня прибув до мене, забрав півнів у мішок, і ми подалися до Староверова. По дорозі Коністрат мовчав. Надбирався іді. Тільки від часу до часу видував із себе повітря, наче та труба, що коло дизель - мотора. Нічого доброго це не віщувало. І я навіть поривався був якось вимкнутися з цього підприємства, але не відважився, бо Коністрат і мене б не помилував.

—Буде велика баталія! — сказав, коли дійшли до фарми.

— Ану, дружок, пожалуйте бриться! Принесли тобі дарунок, — відразу й з місця сказав Староврову, коли ми вступили на подвір'я.

І висипав із мішка півнів. Прямо на землю.

— Ми купували в тебе дівчат, а ти нам продав самих харциязів!

Староверов пополотнів.

— Я не віноват, гаспада! Це такє чеськє електричество, бодай йому ні дна, ні...

Але не вспів закінчити. Коністрат скочив, наче тигр. Староверов закрився руками. Посипалися кулаки, в супроводі з рішучими словами:

— Оце тобі чеськє електричество;
— А оце піде українськє, тільки рахуй: Переяславський договір — раз! Суча дочка Катерина — два! — і далі пішли все дальші пункти відомої вже нам програми.

— А не забудь там за Леніна, — пригадав я.

— А це тобі за „самоопрєдєлєніє вплоть до отдєлєнія". А це за орла сизокрилого дуща мой Джугашвілі, холуя московського! А це ... і т. д. і т. д.

То тяжко пригадати, за що саме він бив Староврова, бо приповідав дуже багато. Виявилося, що прекрасно знає історію. Пригадав усі кривди, заподіяні нам ділом, словом і помишленієм. Боюся, що так воно й мусіло бути: вигляд його була майбутня розправа з усіма староверами. Історична Немезидочка не простить ні одного гріха і одного міліграма. То буде щось страшне!

У процесі екзекуції Коністрат дійшов нарешті до того, що крикнув:

— Скучно! Пой, дружок, „Боже царя храні", а то вб'ю, як горобця.

Староврров заспівав, але дуже драгливим голосом, як за напасть.

— Громче! — ревнув Коністрат.

Староверов затягнув голосніше.

— Громче!

Староверов напружив усі сили. Та коли затяг „сільний, державний, царствуй на славу нам!", щось сталося, бо Коністрат миттю відскочив і втік аж за ворота. І це врятувало Староврова.

За ворітьми Коністрат спинився, обернувся і крикнув:

— Умова звір, а на війні тхір! Тьху! Але це тобі не поможе. Завтра принесеш курочки — по щоту і по вазі!

І справді, на другий день хлопчина приніс мені мішок нових курчат. Але... мій запал до курячої справи цілком потух. У душі постала сильна реакція. Ганебний початок убив віру в добрий кінець, даремно колись учили мене піти „ад астра пер аспера". Я переконався, що до курей не маю таланту. І знєохочений закинув їх.

А Староверов на другий день із вітелем поїхав до Праги і закупив там іще один інкубатор!

Кінець

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

22-го Січня у Гартфорді, Конн.

Життя української гартфордської громади мало попадає на сторінки преси, мабуть тому, що „безіменні плугатирі", чи скромні виконавці імпрез — уважають, що немає чим хвалитися. Все ж таки воно так не є. Гартфорд під кожним оглядом заслуговує на відмічення в пресі. Взяти б хоч десятилітню діяльність хору, що став здисциплінованою одиницею і стоїть на певному мистецькому рівні. А інші організації: Пласт, ООЧСУ, СУМА, „Самопоміч" з кредитівкою, усі вони живуть і працюють. А Рідна Школа — хоч і тяжкувато приходиться, але працю веде і росте. 155 учнів і 5 учительських сил, на невелику громаду у Гартфорді — це вже число!

Але метою сьогоднішнього допису є не загальний огляд громадського життя у Гартфорді, а святкування Роковин 22-го Січня.

Свято відбулося за ініціятивою і під патронатом Відділу УККА, що його очолює д-р Володимир Гудз. Організаційну працю взяли на себе заступники голови УККА пп. Степан Бойчук і Олександер Рудзінський, що зі свойого завдання вив'язались добре.

В п'ятницю 22-го січня губернатор стейту п. А. Рібікоф видав проклямацію, оголошуючи день 22-го січня „Українським Днем". Таку ж проклямацію видав і мейор міста п. Кінсела.

Святочна Академія відбулася в неділю 24-го січня. Програма свята мала дві частини, т. зв. англомовну і мистецьку. Свято започатковано співом американського гимну у виконанні місцевого хору, під орудою Олександра Пришляка. Після того п. Ярослав Гук відчитав проклямації губернатора і мейора міста, а п. Ст. Бойчук привіт - телеграму від сенатора Т. Дада. Головним промовцем у цій частині був мейор Кінсела. Далі слідували привіти, що їх особисто виголосили представники таких національностей: литовців, латишів, естонців, мадярів і поляків. Особливим теплом були овіяні привіти литовського і мадярського представників.

Другу частину свята започаткував змістовною доповіддю — учасник тих Великих Днів, автор праці „Українське Січове Стрілецтво" — д-р Степан Ріпецький. Дальше слідували: „Варкароля", муз. Людкевича у виконанні жіночого хору — дириґент, п. Володимир Стасишин, при фортепіяні п. проф. Юрій Цибрівський. „Дума" — Гайворонського і „Геть вороги" — Гнатишина — виконав тенор-соліст п. Юрій Ковінько, при фортепіяні проф. Ю. Цибрівський. „Прелюд ц-моль" — Барвінського, фортепіян — проф. Ю. Цибрівський. Симпатичною появою на сцені були мандолінова оркестра дітей ЮСУМА під орудою п. Фецаловича, яка відіграла в'язанку українських народних мелодій.

Накінець виступив під рясні оплески цілий хор, який співав „Вис буря" — Недільського, сольо п. Ол. Пришляк, дириґент п. В. Стасишин; „Ой горе тій чайці" Леонтовича, сольо Оксана Кузьма, дириґент п. Ол. Пришляк і „Владико неба і землі" — Артемовського, на тлі хору, сольо п. Ю. Ковінько, при фортепіяні — проф. Ю. Цибрівський, дириґент п. Олекс. Пришляк. Відспіванням національного гимну закінчено свято.

Виступи проф. Ю. Цибрівського і Ю. Ковінька були вершком мистецької частини свята.

Перед гартфордським У. К. К. А. і організаціями, можливо і перед місцевим громадянством лежить велика відповідальність: за всяку ціну задержати при Гартфорді і професора Ю. Цибрівського і п. Ю. Ковінька. Правда, першого із них ми вже, так би мовити, „освоїли". А з п. Ю. Ковіньком ще не те. Новий у нас талановитий співак і не диво, що його очі з тугою дивляться в далечінь, мабуть у ті столичні міста, що він їх недавно відвідував з Капелею Бандуристів. Але ми все ж таки попробуємо задержати його для нашої громади.

- ік

● Римо-католицький священик о. Чарлз В. Редер в Непоеті, Н. Й., почав відправляти Службу Божу, коли його повідомили, що важко занедужав на серце його 76-річний батько, який впав на лавку, на якій сидів. Священик перервав Божественну Літургію і запричащав хворого батька, а після того протовжував Богослужбу, якої слухало кілька сот людей.

Армія за обов'язковий вишкіл резервових офіцерів в каледжах

Вашингтон. — Представник армії повідомив 15-го лютого, що будуть змінені і полегшені військові вишкільні курси в коледжах і університетах, але одночасно він заявив, що треба б увести обов'язковий вишкіл офіцерів при академічних школах. Досі при 168 академічних школах існують відділи обов'язкового вишколу офіцерів резерви. Академічні школи рішають про те, чи брати участь в цій вишкільній програмі, і чи вишкіл має бути примусовий чи добровільний для студентів. Численні школи, які діставали федеральну допомогу, мають примусовий вишкіл для всіх студентів. Зміни і полегші в цих вишкільних курсах настануть вже в 1960-1961 шкільному році. Деякі університети виступають проти обов'язковости того військового вишколу при школах, кажучи, що він відтягає студентів від інших фахових студій, і що ці військові студії є заповерховні. Армія відкидає ці закиди і каже, що зацікавлення студентів військовим вишколом збільшується, і що воно ще зросте, коли зміниться предмет навчання на цих курсах в тому напрямі, щоб він був достосований до зацікавлення кадетів - студентів.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Увага! Увага!

Традиційна ЗАБАВА

14-го КУРЕНЯ ЮНАЧОК — у ФИЛАДЕЛФІЇ

— відбудеться —

в суботу, 20-го лютого 1960 р.

в НАРОДНІМ ДОМІ — при 847 N. Franklin.

ЗВУКОЗАПИСНА СТУДІЯ УТА
в НЮ ЙОРКУ
— влаштовує —
в долішній залі Українського Народного Дому
кожної П'ЯТНИЦІ — від год. 9:00 до 1:00 ночі

ВЕЧОРІ РОЗВАГ
з ТАНЦЯМИ
при звуках оркестри „АМОР".

Батьківсько - Учительський Комітет
ШКОЛИ СВ. О. МИКОЛАЯ — в ШІКАҐО
влаштовує
в неділю, 21-го лютого 1960 р.
в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ св. о. МИКОЛАЯ

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР
Івана Керницького (Ікера)
і
Миколи Понеділка

на якому наші ПИСЬМЕННИКИ-ГУМОРИСТИ виступлять на-поважно й на-весело, з усіми зразками їхньої творчости:
- НОВЕЛЯМИ і ОПОВІДАННЯМИ
- УРИВКАМИ ДРАМАТИЧНИХ ТВОРІВ
- ФЕЙЛЕТОНАМИ та ГУМОРЕСКАМИ

ПОЧАТОК — год. 5:00 по пол.

Український Музичний Інститут
ВІДДІЛ в НЮАРКУ
Неділя, 21-го лютого 1960 р.
УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЯ — 180 Вільям вул., Нюарк, Н. Дж.

ДИТЯЧА МАСКАРАДА
ІНСЦЕНІЗАЦІЯ КАЗКИ
БУНТ ЛЯЛЬОК

Після вистави
ВЕЛИКА КОСТЮМОВА ЗАБАВА
ПОЧАТОК — в год. 2:00 по пол.

ВСТУП: дорослі — 1.00 дол.
діти — 50 центів

ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ім. Р. САВИЦЬКОГО

Увага! НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦІ! Увага!

ЗАХОДОМ ДРАМАТИЧНОГО ГУРТКА
при Українській Православній Парафії
Св. Володимира — в Ню Йорку
(160-170 Захід 82 вулиця — в Ню Йорку)
поставлений буде
I АКТ П'ЄСИ

„НАЗАР СТОДОЛЯ"
Т. Г. ШЕВЧЕНКА

в неділю, 21-го лютого 1960 р.
в ПАРАФІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ
160-170 Захід, 82-га вул. — в Ню Йорку.

По виставі
ЗАПУСНА ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ
Грає — ПЕРШОРЯДНА ОРКЕСТРА

ПОЧАТОК — в год. 6:00 веч. ВСТУП — 1.00 дол.

Щиро запрошує всіх ПАРАФІЯЛЬНИЙ УРЯД

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу
НАДГУДСОНСЬКОЇ ЗОНИ,
— відбудуться —
в суботу, 5-го березня 1960 р.
в НАРОДНОМУ ДОМІ — в ДЖЕРЗІ СИТІ.
ПОЧАТОК ЗБОРІВ — год. 6:30 вечером.

ПОРЯДОК ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ:
1. Відкриття і вибір Президії;
2. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів;
3. Звіт з діяльности Окр. Комітету і дискусія над звітом;
4. Звіт Контр. Комісії, з внеском на уділення абсолюторії;
5. Вибір нового Окружного Комітету;
6. Вибір Контрольної Комісії;
7. Ухвалення членської вкладки;
8. Плян праці на біжучий рік.

У Зборах візьме участь:
ДМИТРО ГАЛИЧИН — гол. предсідник УНСоюзу.

На Загальні Збори запрошується по двох представників Союзових Відділів:

25,	70,	170,	171,
196,	213,	270,	275,
281,	286,	287,	380,

і всіх Конвенційних делеґатів Округи.

Проситься Шан. Секретарів всіх Відділів нашої Округи прибути на Загальні Збори з аплікаціями нових членів.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ

За спокій Душі Нашого Найдорожчого
БАТЬКА і ДІДУСЯ,
бл. п. Іларія ЛОЗИНСЬКОГО
що з Волі Всевишнього відійшов у Вічність 4-го грудня 1959 р. в Тисьмениці, на 85 р. життя,
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в ПОНЕДІЛОК, 22-го ЛЮТОГО 1960 р.
в год. 8:30 ранку
в Українській католицькій церкві св. Юрія
при 7-ій вул. — в Ню Йорку.

Горем прибиті:
МАРІЯ — донька
ІВАН і ЄВГЕН — сини
МАРІЯ — невістка
МАРІЯН — зять
БОГДАН, ЛАРИСА й АСКОЛЬД — внуки

Український Музичний Інститут
ВІДДІЛ у ФИЛАДЕЛФІЇ
В неділю, 21-го лютого 1960 р.
в год. 12:00 впол.
В 40-ий ДЕНЬ ВІД ДНЯ СМЕРТИ
відправиться
в катедральній Церкві Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Филаделфії, при Н. Френклін вул.
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
по бл. п. проф. Романові САВИЦЬКОМУ

Вчителі Відділу запрошують всіх Учнів, Їхніх Батьків та Українське Громадянство взяти участь у спільних молитвах та вшанувати пам'ять незабутнього педагога, музика та довголітнього керівника УМІ.

Дирекція та Учительський Збір
УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ
в НЮ ЙОРКУ
повідомляє, що
в П'ЯТНИЦЮ, 19-го ЛЮТОГО 1960 р.
в год. 8:00 вечора
в церкві св. ЮРА — в Ню Йорку
відправиться
ПАНАХИДА
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
сл. п. проф. Романа САВИЦЬКОГО
довголітнього Директора УМІ та інспектора його шкіл,
на яку запрошує Українське Громадянство.

Співатиме український чоловічий хор „ДУМКА" під керівництвом м-гра Л. Крушельницького.

Збірка всіх учнів УМІ — в год. 7:30 вечора, в Літературно-Мистецькому Клюбі.

Замість квітів на могилу
бл. п. ОЛЬГИ СЕМКІВ
на Наукове Товариство ім. Шевченка
$ 10.00 — зложили
х-ф ВОЛОДИМИР і ОКСАНА ЛЕНЕЦЬ

Замість квітів на могилу
сл. п. радника ФЕДОРА ОЛЕСНИЦЬКОГО
складають — $ 25.00
на цілі УНРади
ВОЛОДИМИР і КУКА СОКОЛОВСЬКІ
в Шикаго, Ілл.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим співвласниками 22-мільйонового майна організації!

ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
Наукове Засідання Комісії для дослідів над пореволюційною Україною та Совєтським Союзом
Доповідь — п. Всеволода Голубничого
„ОГЛЯД ПОЛІТИЧНОГО, ЕКОНОМІЧНОГО І КУЛЬТУРНОГО СТАНУ НА УКРАЇНІ В РОКАХ 1957-59"
(За даними київської преси)
Засідання відбудеться
в СУБОТУ, 20-го ЛЮТОГО 1960 р.
в год 6:30 вечора
в приміщенні Академії — 11½ W. 26th St., New York, N. Y.
КЕРІВНИЦТВО СЕКЦІЇ

Увага! ЙОНКЕРС й ОКОЛИЦЯ! Увага!

Комітет Дому СУМА
влаштовує
Велику ЗАПУСНУ ЗАБАВУ
в суботу, 20-го лютого 1960 р.
в залі ВЛАСНОГО ДОМУ
при 417 Ніппергеп Еве. — ЙОНКЕРС, Н. Й.
ПОЧАТОК — год. 8:00 вечора.
ГАРМОНИ ТОНЕС ОРКЕСТРА з Джерзі Сити.
До участи всіх ввічливо запрошує КОМІТЕТ

І Відділ ООЧСУ в Нюарку
повідомляє, що
в суботу, 20-го лютого 1960 р.
в год. 7:00 вечора
в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ — в Нюарку
— відбудеться —
„ЖИВА ГАЗЕТА"
1. Огляд актуальних політичних подій — д-р С. ГАЛАМАЙ;
2. Політика Альянтів в II. світ. війні і Україна — А. БЕДРІЙ;
3. Повітроплавство від початків до сьогодні — інж. М. СЕМАНИШИН.

ЗАПРОШУЄМО ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО.

НЕДІЛЯ, 21-го ЛЮТОГО 1960 р. Год. 2:30 по пол.
на грищі Укр. Спорт. Майдану — при 31-ій Еве. і 124 вул., College Point, L. I.
МИСТЕЦЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ
УСК (Ню Йорк) — KOLLSMAN S. C.
ПЕРЕДЗМАГ: Год. 10:00: УСК "Б" дружина — SCHWABEN S. C. "B"
Год. 12:45: УСК ІБ — KOLLSMAN S. C. (резерва)
ДОЇЗД: з 14 вул. Lexington до 42, пересісти на Flushing Train й їхати до кінця лінії. Пересісти на автобус Q 65 та їхати в сторону Каледж Пойнту до 31 Еве.
ДОЇЗД на площу автом: 34 вул. Midtown Tunnel на Long Island Express Way та прямо Rodman St., Flushing, а далі Lawrence St. до 31-ої Еве. наліво.

Український Спортовий Клюб в НЮ ЙОРКУ
ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА
Запустні ВЕЧЕРНИЦІ
СУБОТА, 27-го ЛЮТОГО 1960
ПОЧАТОК — 9:00 ГОД. ВЕЧОРА
Заля LENOX HALL
252-254 EAST 2nd STREET — NEW YORK CITY

В ПРОГРАМІ:
ЛІЦИТАЦІЯ КАРТИНИ ПРОФ. М. МОРОЗА
ОРКЕСТРА — В. ОСЕРЕДЧУКА
ВСТУП — $ 2.50
Буфет у заряді ВП. Пань
ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА СПЛАТУ ДОВГУ ЗА ПЛОЩУ.

Зі Спорту

МОРАЛЬНА ПЕРЕМОГА „ТРИЗУБА"

Филаделфія, Па. — Товариські змагання місцевого „Тризуба" з Ф. К. Австрією почалися в хмарне пополудне 13. лютого ц. р., при співучасті 3,500 осіб, що репрезентували симпатиків „Тризуба" з Филаделфії, Честеру, Трентону, Джерзі Ситі, Ню Йорку, Вілмінґтону та Балтімору.

Учасниками цих змагань були теж гості з торонського „Тризуба" в особі його голови, менаджера Лотоцького та тренера Лєня Скоценя.

Почесний викоп зробив голова міської филаделфійської Ради Джеймс Г. Тейт при співучасті представника австрійського консуляту в Ню Йорку д-ра Бумерлє.

Гра починається ініціятивою „Тризуба", напад якої ведений змагуном торонського „Тризуба" Кампом, створює вже в перших хвилинах низку небезпечних підворотних ситуацій, які на жаль не використовує раз ліво-криловий Дідріксен, а другий раз право-криловий Євген Кравець.

По 10-ох хвилинах команда Ф. К. Австрії приходить до голосу і короткими пассінґами спрямовує м'яч на наші ворота.

Перші ворота до „Тризуба" падуть з далекого стрілу австрійського штопера Лєнарта Нільсона. Кілька хвилин пізніше той самий грач стріляє другі ворота теж з далекого стрілу з вільного.

Здавалося по тих двох нежданих воротах, що Австрійці рознесуть тризубівську дружину 2-циферним вислідом. В тім трагічнім моменті сходить з воріт Ю. Кулішенко, а на його місце приходить ліво-криловий Дідріксен.

Тризубівці закусивши зуби починають знову атакувати ворота Австрійців, протиставляючи їх техніці свою амбіцію та завзяття. Кожний тризубівський змагун бореться за кожний м'яч, використовуючи кожну можливу нагоду до стрілу.

І в тому завзятті переро-джується ціла дружина на високої кляси противника, що починає показувати свої кіґті блискавичними бомбами на ворота Австрійців, які зі звинністю пантери виловлює їх воротар Шведа.

У висліді цієї нової тактики „Тризуба" падуть в 40-вій хвилині перші ворота для „Тризуба" зі стрілу Кампа. Друга половина стоїть безапеляційно під знаком переваги „Тризуба", що безупинно бомбардує ворота Австрійців. В 2-ій хвилині падуть другі ворота для „Тризуба" з чудової подачі Михайла Ноги, яку добиває притомно до воріт Кампо.

Австрійці щойно тепер побачили, що „Тризуб" це небезпечна дружина, якої не можна легковажити і починають кидати усі засоби своєї техніки та зусилля до гри, щоб за всяку ціну виграти.

Їх центер нападу Немец раз у раз загрожує нашим воротам, але притомна та швидка інтервенція нашої оборони вибиває йому м'яч, просто з ноги.

Починається знов серія атак на австрійські ворота, в яких перед веде Михайло Нога, та тричі переїжджає кількох змагунів „Австрії" та стріляє здавалося б недооборонні „бомби". Але Австрійські ворота двічі рятує поперечка, а раз притомний воротар, який доказує чудес.

Гра кінчиться перевагою „Тризуба", що має пеха і мусить вдоволитися нерішеним вислідом. Найкращі на полі були Рач, Віні, Улат та Нога. Дуже добрі були В. Смолинський та Євген Кравець. Безпосередньо по завершенні змагань почав падати густий сніг і притрушені тим снігом, сходилися учасники змагань на бенкет, що його управа „Тризуба" улаштувала для віденських змагунів.

Бенкет відбувся при співучасті 150 гостей, (враховуючи команди обидвох дружин). Відкрив його німецькою мовою ред. Е. Зиблікевич споґадом про Відень. Йому відповів керівник австрійської команди і б. заложник віденського Гакоагу Максиміліян Гольд, який сказав, що на протязі 2-місячного турне по центральній та полудневій Америці вони перший раз зустрінулися з гостинністю клюбу, з яким вони грали та найшлися в теплій товариській атмосфері. Двомовним конференсіє бенкету був д-р Любомир Ортинський, який представив прилвним гостей і змагунів.

На жаль, австрійські змагуни, що верталися до Ню Йорку зачартерованим автобусом, мусіли залишити скоріше бенкет з огляду на сніг та небезпеку поворотної подорожі.

Відбуті змагання та вдала зустріч филаделфійської спортової громади з австрійськими змагунами треба вважати за один з дальших успіхів филаделфійського „Тризуба" та успіхом української пропаґанди через спорт. - лич-

УСК — ПАСЕЙК 3:2.

УСК по довшій перерві, якої не використано ані на тренінґи ані для підкріплення фізичної справностии, змагався в неділю 7. лютого із молодою та швидкою командою із Пасейку. Перші хвилини гри віщували велику прогру противника. Перші ворота стріляє у 17 хвилині Чижович, що під кожним оглядом „горує" на грищі. Дещо пізніше Бел добуває другі ворота, використовуючи при тому певну неувагу воротаря противників. Одначе по півгодинній грі УСК виглядає дещо знеможений. Головно швенкус середущий напасник Бел, що губить майже усі подачі своїх лучників прецизно підсилюваних Сниликом. Бел навіть два рази не трапляє із короткої віддалі до пустих воріт. Ситуацію використовує Пасейк, що передусім своєю кондицією імпонує безстороннім глядачам. Дві хвилини перед кінцем першої половини Пасейк здобуває ворота. По зміні воріт Пасейк натискає на наші ворота. Завдяки доброму оборонцеві Наґі, противник не доходить до стрілу. Зрештою Голуб все на своєму місці. Але на УСК-ові видно втому та сліди карнавалу. На 17 хвилин до кінця змагань, оборонець УСК-у прецизно вирівнює для Пасейку. Знову історичне марево нерішеної неприємно ділає на численних прихильників УСК-у. Нарешті притомна загра Шевчишина приносить 3:2 для нашої команди. Не зважаючи на виграну, це був один із найслабших днів УСК-у, хоча його склад зараз є найсильнішим, як будь-коли. Тому на будуче наша команда повинна приготовлятися до кожних змагань із більшою увагою, як це деколи бувало досі.

УСК, юнаки А — Литовці юнаки 4:1.

Дальша перемога наших юнаків під сильною командою Литовців. Одначе, не зважаючи на добру техніку, наші юнаки виказують значний спадок фізичної кондиції. Належить цьому, якнайскорше зарадити, щоб висліди дальших мистецьких змагань і надалі вдержати корисними для наших юнаків. Тому тренер молодечих команд УСК-у на будуче буде мати велике поле до діяння.

Іван Сєрант

ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мозі міссіс Лоренс у крутобізі велетні; у перемозі американця Баттона у фігурній ковзовій їзді ніхто й не сумнівався.

Інвазія Сходу

1956 рік — це рік перших виступів СССР на 7-их Зимових Ігрищах в Кортіна д'Ампеццо, в Італії. Відокремлені від усіх, совєтські змагуни перебували під сильною контролею та опікою „хоронителів", які постійно втовкмачували їм важливість змагань для „спасіння родіни". Вислід — 4 золоті медалі у ковзанні, 4 х 20 км., 10 км жінок, у гаківці та кілька дальших місць. Як на перший виступ — доволі багато. Ці осяги приводять американських спортових журналістів до висновку, що в змаганнях у Скво Воллей совєтські змагуни здобудуть перемогу у всіх ковзарських бігах чоловіків і жінок, лещетарському двозмагу (лещетарський біг 20 км. із стрілянням в ціль на віддалі 100, 150, 200 і 240 метрів). Для „несовєтів" залишають: з'їзд чоловіків, в якому великі вигляди на перемогу має француз Дювіляр, з'їзд жінок — залишають для молоденької (16 років) австрійки Т. Гехтер; сподіваються, що у велетні крутобізі переможе австрієць К. Шранц, а з жінок П. Пітту. ЗДА, яка була ревеляцією недавніх спортових змагань серед добрих лещетарів; фігурна їзда чоловіків і жінок повинна бути внутрішньою справою ЗДА; певним кандидатом на золоту медалю у бігу 30 км. і 15 км. є швед Сикстин Єрнберґ, у норвезькій комбінації норвежець Т. Кнудсен, а в лещетарських стрибках фін Каркінен.

Це все лише „бітнікові" комбінації американських журналістів. Але звичайно — люди стріляють, а Бог кулі носить. Вже не раз зовсім „певний" змагун мусів поступитися місцем іншому. Так може бути й цим разом.

Ситуація у гаківці ясніша. Приїзд совєтських змагунів за кілька тижнів перед змаганнями у Скво Веллі і їхні змагання в Канаді виявили їхній спадок у порівнянні з минулими роками. Сподіваються, що цим разом переможуть канадійці, яких заступатиме дружина Кіченер - Вотерло Дачмен.

Нас цікавить, скільки українців репрезентуватиме СССР. Досі не маємо ще точного списка зголошених змагунів; у т. зв. відбіркових (елемінаційних) змаганнях зустрічали ми прізвища Гончаренка, Кузенка, але чи їм припаде честь заступати „родіну" — покаже список змагунів у Скво Веллі.

По церемоніях відкриття, що відбудуться в четвер 18-го лютого, першого дня змагань у п'ятницю 19-го лютого відбудеться:

30 км. лещетарський біг навпростець;

зЇізд чоловіків — з'їздовий біг;

фігурна їзда на ковзах парами;

гаківкові змагання.

Другого дня, 20-го лютого, у суботу відбудуться:

10 км. лещет. біг жінок

з'їздовий біг жінок;

500 м. ковзовий біг хінок.

Деякі змагання будуть передавані через телевізію (СВС).

Е. Ж.

Короткі Вістки

● **Американсько - німецькі військові маневри в Баварії**, відбуті в минулому місяці, накоїли більше шкоди полям і лісам, як усі інші дотеперішні подібні військові вправи. Офіційно обраховують шкоду на $1,309,000. Попереднього року маневри принесли шкоду. на $250,000.

● **Спеціялісти**, які опікуються чорно - білими американськими журавлями в Аранзасі в Тексасі, стурбовані тим, що птахи бояться моторових човнів, які вештаються коло узбережжя Тексасу, і починають жити зґраями, що має некорисний вплив на їхнє розмножування. Цього року до Тексасу прибуло на зиму тільки 33 журавлі, а між ними є тільки двоє молодих, хоч минулого року молодих було аж 9.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

АЛЛЕНТАВН, Па. — Пригадуємо членам 147 Відділу, що наступні Місячні Збори відбудуться в неділю 21-го лютого ц. р., в залі укр. прав. громади, під ч. 803 Н. Фронт Ст., які точно почнуться о год. 2-ій по пол. — Д. Рудакевич, предс.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во ім. І. Франка, Відд. 83, повідомляє своїх членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 21-го лютого 1960, в год. 12:30 по пол., в Укр. Горож. Клюбі — при 847 Френклін вул. Проситься всіх членів прибути на Збори та вплатити належні вкладки. Членів, що не можуть прибути на Збори проситься вкладки переслати до секретаря поштою перед 25-им лютого. На майбутнє секретар не буде ходити по хатах збирати вкладки індивідуально, це є фізично не можливим. Члени, які не вплатять вкладок — будуть суспендовані. Адреса секретаря:
Stefan HAWRYSZ
165 Erdenheim Road
Philadelphia 18, Pa.

ДІТРОЙТ, Миш. — Управа 175 Відд., Б-во ім. св. о. Миколая, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 21-го лютого 1960 р., в год. 1-ій по пол., в залі УНДому при вул. Мартін. Проситься членів прибути на Збори та вплатити чл. вкладки, а також пригадується довгуючим членам, щоб вирівняли свої залеглості і не наражувались на суспендування. — С. П. Крупка, секр.

ШИКАГО, Ілл. — Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 106, відбудуться в неділю, 21-го лютого 1960 р., в Домі Відділів, при 843 Н. Вестерн Еве., в год. 12-ій впол. Просимо всіх членкинь та членів прибути, а довгуючих членів просимо вирівняти залеглі вкладки. — На Річних Зборах, що відбулися 17-го січня вибрано Управу на 1960 рік, в такому складі: А. Іваник, предс.; В. Любас, заступник; Г. Дацьків, фін. секр.; М. Попіль, кас. Контр. Комісія: д-р С. Самбірський, С. Коцелко, А. Камінська. Прапорщики: М. Гнатів і І. Рібей. Дверник — П. Гошко. Представники до Ліґи: д-р С. Самбірський і М. Попіль. Збори і збірки вкладок від членів будуть відбуватися кожної неділі, від год. 12-ої впол. до 2-ої по пол. в тій самій залі.

БРИДЖПОРТ, Конн. — Т-во Українська Січ, Відділ 59, повідомляє членів і членкинь, що Місячні Збори відбудуться в неділю 21-го лютого ц. р., в У. Н. Домі під ч. 500 Галет вул., о год. 2-ій по пол. Взивається все членство, щоби приходили кожного місяця на збори і платили свої вкладки. Кожний член обов'язаний платити кожного місяця на початку, а не при кінці місяця. Секретар мусить за всіх вислати гроші до головної канцелярії на час. На Річних Зборах, по вислуханню звітів Контрольної Комісії і Управи, затверджено цілу Управу на 1960 рік. В 1960 році Товариство буде відбувати свої місячні збори кожного місяця у третю неділю. Проситься всіх членів, щоби не залягали із своїми вкладками, а платили на час, і не наражували себе і свою родину на суспенду. Адреса секретаря: Michael Halkewicz, 179 Cornwall St., Stratford, Conn., Tel.: ED 7-9856. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Б-во св. Василія, Відд. 339, повідомляє всіх своїх членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 21-го лютого 1960 р., в год. 3-ій по пол., в домі Укр. Громади — при 3322 Н. Лавренц вул. Проситься всіх місцевих і поза-місцевих членів прибути і вирівняти членські зобов'язання. — А. Хромяк, предс.; А. Дрогомирецький, кас.; С. Лупацій, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. — Місячні Збори Т-ва „Любов", Відділ 370, відбудуться в неділю, 21-го лютого ц. р., в шкільній залі — 569 Джордж Стріт, о годині 11.45 перед полуднем. Проситься членів прийти, вирівнати вкладки місячні або річні. На порядку: плян для придбання фондів. Місячні збори будуть відбуватися в третю неділю по 1-ім кожного місяця. — К. Стасюк, предс., Р. Голубович, касир, В. Гіна, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, Відділ 8, повідомляє членів, що Збори відбудуться в неділю 21-го лютого ц. р., в залі Клюбу, 13 Вашинґтон Ст., о год. 2-ій по пол. Товариство просить всі організації міста Йонкерс і Гестінґс, не робити жадного підприємства на день 31-го липня цього року, бо наше Тов. буде мати свій Пікнік на той день в тім самім місці Дрейпер Парк в Гейстінґс, що мали тамтого року. Принимаємо нових членів до УНС і до Товариства, бо кампанія є продовжена. — П. Гарасимів, предс., В. Мандзій, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. — Б-во св. Димитрія, Відділ 288, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю 21-го лютого ц. р., о год. 11-ій перед-пол., зараз по Службі Божій, в церковній залі. Просимо членів прийти на збори, бо маємо справу Золотого Ювілею нашого Відділу, який має відбутися у місяці жовтні. На Річних Зборах вибрано нову Управу на 1960 рік в такому складі: А. Данилюк, предс., В. Заґвоський, касир, Д. Мущастий, секретар. Контр. Комісія: М. Паращак, Н. Корцович, І. Попович. Надзирателі хворих: І Присташ і І. Гозан. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. — Т-во ім. Чорноморська Січ, Відділ 14, повідомляє членів, що Місячні збори відбудуться в неділю 21, лютого ц. р., щоб дати змогу більшості членам прибути на збори, о год. 4-ій по пол., в Січовім Домі під ч. 508 — 18 Евню. Проситься членів прибути та вирівнати залеглості, або якісь інші Союзові справи можна полагодити на зборах. Позамісцевих членів проситься пересилати вкладки на адресу секретаря: M. P. Otrok, R. D. 2, Cranbury, N. J. Tel. Export 5—0859.

ПАСЕЙК, Н. Дж. — Тов. ім. Ів. Франка, Відділ 97, повідомляє членів, що Звичайні Збори відбудуться в неділю 21-го лютого, ц. р., о год. 2-ій по пол., в церковній залі, при 45-47 Говп Евню. Проситься численно прибути, щоб всі члени знали вислід з Річних Зборів. — М. Мельник, рек. секр.

ПАСЕЙК, Н. Дж. — Управа 42-го Відділу ім. Т. Шевченка повідомляє своїх членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 21-го лютого, ц. р., о год. 2-ій по пол., в УНДомі при 237 Говп Евеню. На Збори просимо прийти всіх членів, бо є більше важних справ до полагодження, а саме вибір представника до місцевого Відділу УККА і справа 45-літнього Ювілею, що має відбутися в неділю 15-го травня ц. р. Також ще можна дістати календарі УНС на 1960 рік. В справах зголошень нових кандидатів в члени УНС, просимо не чекати аж до місячних зборів, а безпосередно зголошувати до фін. секр., П. Головачука телефонічно: GR 3-3423. Рівнож до секретаря чл. вкладки можна засилати поштою на 211 Union Ave. Clifton, N. J. — В. Марущак, рекр. секр.

ТАРЗАН, ч. 4407 Таємно скриті очі.

THE ROPES AROUND TARZAN'S FEET WERE REMOVED SO HE COULD WALK TO THE CEREMONIAL CLIFF.

CROSS APPEARED IN THE DOORWAY, SNEERING. 'LET'S GO-- THE OCTOPUS IS HUNGRY!'

THUS, LED BY THE SACRIFICIAL DRUMMERS, A SORDID PROCESSION FILED UP THE LAKE SHORE TO WATCH KRAKA TAKE THEIR OFFERING!

Вирішивши не насилувати свого щастя, Джім Кросс готувався до від'їзду човном. Після смерти Тарзана він зможе втекти з багатством!

Але його таємні дії не були вповні секретні. Джордж Рокі спостерігав похмуро і рішуче...

А недалеко, ненавистю наповнені очі пильно вдивлялися з іншої частини корчів, це були очі тубільця Молю!